

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

6.daļa: Dažādi padomi un paskaidrojumi

4.nodaļa: Dziedniecība

87.

...Cik daudzveidīga ir dziedniecība. To sauc par mākslu, jo vienīgi ārsta un slimnieka gribas iekšējs saplūdums dod vislabākos rezultātus. Ar saprāta vārdiem neviens nepasacīs, kur un kad ārstam ir sekmējies.

“Mākslinieks pārlicina skatītāju, tieši tāpat ārsts iedarbojas uz slimnieku, un tādēļ ārsts un mākslinieks savu spēku smeļ no viena un tā paša avota,” – tā runāja Domātājs.

88.

Ārstēšana pret slimnieka gribu atņem bezgala daudz spēka. Pat nepretošanās gadījumā spēka patēriņš ir milzīgs. Un tomēr arī šāda nogurdinoša ārstēšana, neskatoties uz slimnieka neizpratni var būt sekmīga. Var minēt daudz piemēru, kad svaidītie ir ļoti slimojuši pēc piespiedu ārstēšanas.

Protams, šajās dienās spriegums un spēku patēriņš ir neparasts, tālab ja izjūtat saspīlētiību vai nogurumu, nekautrējieties atgulties. Nedzirdētas kaujas laikā vajag saudzēt sirdi. Tas ir padoms visiem. Vajag iedomāties visu, dūmos tīto zemes virsmu, lai saprastu aizsargbruņu nepieciešamību.

89.

Jaunai evolūcijai sākoties var pielietot jaunas ārstniecības metodes, iedalot ļaudis pēc spīdekļu stariem. Iziet ārpus planētas robežām – tuvākais sasniegums. Nevis pasaulu vērotājs, bet apzinīgs līdzdalībnieks ir cilvēks un viņa ceļš iet nevis caur peļķēm, bet caur sfēru mirdzumu.

90.

Dziedināšana ar mūziku jau tiek pielietota, bet sekas ne vienmēr ir taustāmas. Iemesls ir tas, ka nav pieņemts attīstīt mūzikas uztveri. Vajag jau no mazotnes ieradināt izjust skaņas daiļumu. Muzikalitātei vajadzīga izglītošanās. Ir taisnība, ka katrā cilvēkā ielikta tieksme uz skaņu, bet neizkopta tā snauž. Cilvēkam ir jāklausa daiļa mūzika un dziedāšana. Dažreiz jau harmonija vien uz visiem laikiem atmodina daiļā izjūtu. Bet tā ir liela gara tumsība, ja ģimenē tiek aizmirstas labākās panacejas. It sevišķi tad, kad pasaule dreb ienaidā, ir nepieciešami steigties atvērt jaunās paaudzes dzirdi. Bez mūzikas nozīmes izpratnes nav iespējams izprast arī Dabas skanēšanu. Un, protams, nevar arī domāt par sfēru mūziku, - nevēlams garam būs pieejams tikai troksnis. Ūdens krituma, upes, vai okeāna dziesma būs tikai rēķšana. Vējš neatnesīs melodijas un mežos neieskanēsies svētsvinīgā himna. Labākās harmonijas zūd neatvērtajai ausij. Vai gan tauta bez dziesmas spēj paveikt savu augšupeju? Vai bez dziesmas var pastāvēt Brālība?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

6.daļa: Dažādi padomi un paskaidrojumi

4.nodaļa: Dziedniecība

91.

Tāpat arī attiecībā pret dziedināšanu ar krāsām vajag atvērt acis. Bieži vien pietiek viena skāriena, lai acis uz mūžu ietvertu krāsas daiļumu, bet pieskārienam tomēr jābūt kulturālam. Pat ja agrākie uzkrājumi acis jau būtu atvēruši, tomēr vajag, lai atskanētu aicinošais – skaties!

Arī Brālībā vispirmā kārtā cits citu uzmundrina ar daiļuma apliecinājumiem.

92.

Brālību dažkārt mēdza dēvēt par dziedniecisko Vienkopu. Šim apzīmējumam ir divejāda nozīme. Patiesi, Brālība vispirmā kārtā rūpējas par dziednieciskajām sākotnēm un nostiprina tās arī savu biedru starpā. Jebkura Brālība, kā patiesa vienotība, jau ir veselības nesēja. Jāievēro, cik ļoti kopdzīve savstarpēji nostiprina organisma stāvokli, ja ir atskārsta harmonija. Lai zinātne izpētī šādu savstarpējās stiprināšanās pirmcēloni. Sevišķi pamācoši novērot, ka liela nozīme ir pat ķermeniskai savstarpējai palīdzībai. Ja var būt nepiesātināmi vampīri, tad var būt arī neizsmeļami labdari.

Labdaru Brālība ir neuzvarams Cietoksnis.

93.

Ārsti ieteic atpūtu, mieru, bezdarbību un domā, ka sastinguma stāvoklī iespējams atjaunot spēkus. Bet tie paši ārsti saprot, ka spēku panīkums izriet no līdzsvara traucējuma. Miers nav nekas cits kā līdzsvars. Bet līdzsvars ir – vienmērīgs enerģijas sasprindzējums. Vienīgi tādā veidā iespējams atjaunot un nostiprināt spēkus.

Nav nozīmes tam, vai līdzsvars būs iegūts tuksnesī vai pilsētā, galvenais ir – nepārtrauktais spraigums. Spraiguma ceļš ir tiekšanās ceļš, citiem vārdiem sakot – dzīvības ceļš.

Ārsti savā nepilnīgumā brīdina no pārmērīgas spēku izšķiešanas, bet tie izšķiežas līdzsvara trūkuma gadījumā. Līdzsvars ir vienīgā un labākā panaceja. Kā palīglīdzekļi var ņemt vērā vienu noteikumu – proti, saprātīgu gaisa lietošanu, un arī šis noteikums neprasa daudz laika.

94.

Nepārspilējiet pranajamas nozīmi, jo zinātnei par elpošanu, ar ko nodarbojas īstenie Radža Joga, ir maz kopēja ar pranajamu! Hatha Jogi aizņēmti ar plaušu dzīvās elpošanas kontroli, turpretī, senie Radža Jogi izprata to kā mentālo elpošanu, proti, tikai šī mentālās elpošanas apgūšana noved pie augstākās gaišredzības un pie trešās acs funkciju atjaunošanas un pie patiesiem Radža Jogas sasniegumiem.

95.

Lai aizsargātu cilvēci no milzīgajām indes devām, tika sūtīta homeopātija.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

6.daļa: Dažādi padomi un paskaidrojumi

4.nodaļa: Dziedniecība

96.

Kaut kur tiek noliegti homeopātiskie līdzekļi, tāpat arī kāds grib ārstēt cilvēkus vienīgi pēc savas metodes. Noliegtošā domāšana ir aprobežota. Neiespējami noteikt tikai vienu ārstēšanas metodi. Jāiegaumē, ka visas zāles ir tikai palīglīdzekļi. Bez vissākotnīgās enerģijas pienācīgi neiedarbosies nekādas zāles.

Nedrīkst ārstus iedalīt tikai allopatos un homeopātos, katrs individuāli mēdz likt lietā vislabāko metodi. Tāpat ārsts pazīst arī pamatenerģiju, kura kļūst par visdrīzākās izveseļošanās faktoru.

96.a

Strīdu par allopatiju un homeopatiju vajag novest pie sintēzes. Gudrs ārsts zina, kur der pielietot to vai citu principu. Pat cukurūdeni var pielietot lietderīgi. Neaizmirsīsim, ka izplatījuma stari ir ļoti allopatiski. Nevar atmest Dabas dotās devas. Cilvēka organisma laboratorija arī ir ļoti allopatiska. Un tāpēc tādu strīdu gadījumos izturēsimies samierinoši.

97.

Ir pareizi paslavēt Ajurvēdu medicīnu. Jāsaprot, ka daudzie gadu tūkstoši ir atstājuši pieredzes un gudrības noslāņojumus. Bet nesekosim neprašū piemēram un neatdalīsim nedzīvi homeopatiju no allopatijas. Nepiemirsīsim Ķīnas un Tibetas uzkrājumus. Katrai tautai ir draudējušas īpašas briesmas un katra īpatni ir centusies tām pretoties. Tālab ārsts – dziedinātājs būs tas, kurš ievāks labākos ziedus.

98.

Ja kāds grib piegriezties Vēdiskās medicīnas pamatiem, tas dara pareizi. Kaut arī vēlāk ir nākuši klāt papildinājumi, Vēdu būtība tomēr ir un paliek derīga. Tāpat kā katram vērīgam novērotājam pati secības metode ir un paliek jauna, saskaņā ar viņa izpratni par augu nogulšņu īpašībām. Nevis rupja augu un citu dabas produktu noteikšana, bet precīza augu stāvokļa un to daļas noteikšana dod pavisam dažādus rezultātus. Tāpat ir piegriezta vērība kosmiskā ķīmiskā apstākļiem. Šie sirmās senatnes slēdzieni var kļūt par jaunlaiku novērotāja prieku.

99.

“Tūkstošlapainis” – tā tika dēvēta senusenā tinktūra no savvaļas pļavas augiem. Tās jēga bija pārliecībā, ka pļavas flora ir jau sakopota panaceja. Protams, tāds augu valsts spēku sakopojums ir ļoti nozīmīgs, jo kas gan labāk kā Daba izraudzīs attiecīgos kaimiņus? Proporcija un pielietošanas metode paliek cilvēka rokās. Patiešām, katra dabas valsts jaunaudzes simfonija pārsteidz ar savu atbildību. Jaunrade bagāta kā ārēji, tā iekšēji, bet cilvēki parasti nežēlīgi saplosa šo vērtīgo Pasaules Mātes segu. Viņiem labāk patīk skeleta smilšainais smaids, lai tikai varētu izlaupt. Politiskajai Ekonomijai jāsaķeras ar Dabas vērtību atklāšanu un saprātīgu izlietošanu, citādi valsts būs dibināta uz smiltīm. Tā visur iespējams pētīt zelta līdzsvara ceļu, to pašu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

6.daļa: Dažādi padomi un paskaidrojumi

4.nodaļa: Dziedniecība

taisnīguma ceļu. Cilvēki paši šausminās, kad notiek sākotņu nošķiršanās. Cilvēkos rada šausmas albīni, bet tas taču nav nekas cits, kā ugunīgās sākotnes traucējums. Tādus pašus traucējumus var saskatīt visās Dabas valsts jomās. Tie ir ne vien pretīgi, bet arī lipīgi un kaitīgi citam citam. Pastāvīgi jāatgriežas pie ārstniecības padomiem, bet vai gan uguns stihija nav varens dziedniecisks spēks? Uguns ir dzīvības apstiprinājums.

100.

Mēs ļoti atzinīgi vērtējam to, kad cilvēks bez aizspriedumiem atšķir dabas zīmes. Jāpētī ik vienas slimības simptomi. Ārsts nevar atteikties novērot, citādi viņš nebūs ārsts. Tā Mēs vēršam uzmanību uz daudzām kosmiskajām zīmēm. Planēta ļoti slima. Cilvēks nedrīkst palikt neitrāls, kad visa viņa būtne ir smalkāko enerģiju pilna.

“Kurš gan spēj noteikt Dabas spēku mēru?”

101.

Kādreiz pastāvēja ārstēšanas metode, kas ārstēja ar dabiskajām emanācijām. Iekšējās lietošanas vietā slimajam aplikā visapkārt atbilstīgus minerālus, vai augus.

Šāda metode, protams, prasīja izsmalcinātu uztveri. Bet ja jau cilvēki nēsā magnetizētus gredzenus un mēdz aplikēt augu lapas, tad tikpat derīga būs arī tā viela, kas salikta visapkārt. Nav jādomā, ka metālu pieskāriens un zināmu augu tuvums neiedarbojas uz cilvēku. Cilvēki šādas izjūtas uzskata par idiosinkrazijām, bet neraugoties uz to, minerālu un augu īpašības nav apstrīdamas. Cilvēki reibst jau no spirta smakas vien. Tuvodamies dažiem augiem tie dabū drudzi. Visur var novērot emanācijas iedarbību. Lai izpētī šo cilvēcisko mijattiecību spēru.

102.

Senatnes farmakopejās un dažādās dzimtu ārstniecības pazīmēs jūs pārsteidz daudzi norādījumi par sastāviem, kas organismu noved transcendentālā stāvoklī. Jūs jūtat, ka tā nav nekromantija, nav buršana, bet savdabīga savas nākotnes meklēšana.

103.

Par Manu zāļu lietošanu. Visi augu valsts spēki jāvērs uz vienu – uz dzīves spēju pacelšanu, kādai vajadzībai tie arī eksistē. Visas kaites var ārstēt, ja pretī nostāda dzīvot spēju. Daži stādi eksistē it kā kāds prānas rezervuārs. Skujas uzkrāj, kā elektrības adatas. Un kā saite starp debesi un zemes dzīlēm, zeme pildīta ar dzīviem taustekļiem, kas savāc un uzglabā garīgo audu īstos atjaunotājus spēkus. Neattīstība var slēpt slimību, bet labāk to sadedzināt dzīves ugunī. Ne ar mākslīgiem gurdinošiem kairinājumiem, bet ar dzīves atjaunošanās spēku radīsies līdzsvars.

Nevajag meklēt starp minerāliem, jo tiem sen atņemta prānas iedarbība. Viņiem ir cits uzdevums. Bet saule dod dzīvību. Tiesa, minerālainā augsne rada kaut ko līdzīgu dzīvības paminai, bet tas ir pedālis, kuram bez stīgām nav nozīmes. Tātad Mana

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

6.daļa: Dažādi padomi un paskaidrojumi

4.nodaļa: Dziedniecība

aptieka būs vērsta uz vispārcilvēcisko būtību, viņa pastiprinās dzīvotspēju bez nonāvēšanas, jo stādi viegli pāriet sekojošā stadijā. Potējumi ir labi, ja vien tiem atbilst dzīvot spējas, citādi tie kļūst par iznīcinošu plāksteri. Dzīves spējīgam radījumam potes nav vajadzīgas, jo viņam piemīt tā saucamā saules imunitāte. Maz dzīves spējīguma ir uz laukiem – ciematos, jo prāna palīdz tikai tad, ja tā tiek uzņemta apzinīgi. Gara uzturēšana var noritēt tikai apzinīgi.

Attiecībā uz jau norādītajām zālēm vēl jāpiemetina, ka Lemūrijā bija iecienītas muskusa dzīvnieku ādas. Tāpat senās Horasanas valdnieka iesvaidīšanas rituālos parādījās ciedru sveķu kauss. Arī pie druidiem kauss ar ciedru sveķiem tika dēvēts par dzīvības kausu. Un tikai vēlāk, zaudējot gara apziņu, to atvietoja ar asinīm.

Zoroastra uguns radās no sveķu sadedzināšanas kausā.

104.

Zinātniekam, kas nodarbināts ar pašaisardzības jautājumu, Indijas Jogs saka: “Patiešām, jau sen laiks sākt pētīt cilvēka ugunīgo dabu. Jau sen jāsaprot, ka ne vien griba, bet ugunīgā enerģija ietin cilvēku glābēja segā. Patiešām, tas ir jāizpētī laboratorijās, bet šīm laboratorijām jāatšķiras no augsnes mēslojumu pētīšanas laboratorijām. Laiks zinātniekiem atzīt, ka smalkajiem eksperimentiem vajadzīgi arī delikāti apstākļi. Tāpat laiks arī atzīt, ka šos apstākļus nerada mehāniskās dezinfekcijas. Katrs eksperiments prasa garīgu ugunīgu šķīstīšanos. Patiešām, daudz kas padodas dabā un tempļos, kur emanācijas nav tik piesārņotas. Bet gadījuma laboratorijās, kur pat gaiss ne vienmēr skaists, un putekļi pilni indīgu nogulsņumu, tur maz kas paveicas. Tā nav nejaušība, ka dziedinātāji jautāja pirms dziedināšanas – vai tu tici? Un tad sekas bija sevišķi sekmīgas. Bet ne jau ticību vien rosināja dziednieks, viņam bija vajadzīga centru uguns iedegšanās. Kad sāka griezties ugunīgās čakras, notika ievērojama šķīstīšanās. Tāpēc lai ārsts pievērs uzmanību ne vien gribai, bet arī psiho-ugunīgajai pamatenerģijai. Lai iegaumē, ka ļoti liela nozīme ir apkārtējai atmosfērai. Šķiet, būtu necienīgi to atgādināt, bet pēc miljoniem gadu zemes eksistences cilvēki droši vien tik pat maz ievēro apkārtnes kādību, kā alu laikmetā.

105.

Jūs jau zināt, kāpēc magnēts tika likts uz galvvidus, bet nevajag aizmirst seno sirds ārstēšanu ar magnētu. Tāpat arī nervu spēcīgāšanu un prasmi tos magnetizēt nervu vielas plūsmas virzienā. Vajag ļoti iedziļināties šajās senajās ārstniecības metodēs, tās ļoti atbilst staru un strāvu izpratnes sākumam. Protams, spēcīgi iedarbojas ne tikai metālu magnētiskās īpašības vien, bet arī daudzas citas kādības atbilst mūsu organisma minerāliskam pamatam. Jau pati metālu uzlikšana ķermenim izsauc spēcīgu reakciju. Protams, jāņem vērā arī dažādu ādu savdabīgās īpašības. Ādas tauku nogulsnes var ļoti traucēt smalkās reakcijas, tālab senatnē pūlējās iznīcināt tauku nogulsnes. Protams, ierīvējamām augu eļļām nav nekā kopēja ar ķermeņa tauku nogulsnēm. Tieši otrādi, augu eļļas šķīdina taukus ar visām to indēm. Redzams, ka

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

6.daļa: Dažādi padomi un paskaidrojumi

4.nodaļa: Dziedniecība

senatnē miesas higiēna dažkārt bijusi augstākā līmenī nekā mūsdienās. Senie saskatīja izšķirību mazgājamā ūdens sastāvdaļās, bet tagad šim apstāklim nepievērš gandrīz nekādas vērības. Tāpat tagad arī smiesies atceroties, ka gluži atšķirīgas smaržas tika lietotas galvvidus, sirds sfēras vai ekstremitāšu ieziešanai. Ķermeņa vajadzību izsmalcināto izpratni saglabāja daudzas paaudzes. Jāatceras, piemēram, cik saudzīgi ēģiptieši attiecās pret grūtniecības stāvokli. Tagad tikai retumis ievēro sievietes garšas un dīvainas gaumes prasības grūtniecības laikā. Tad jau grūtniecības sākumā tempļa ārsti pēc astroloģiskiem datiem noteica vajadzīgās minerālu un augu saattiecību iedarbības, tālab arī pati dzemdēšana tika ievērojami atvieglināta. Bet tagad, gudro iepriekšparedzēto līdzekļu vietā, lieto rupjus narkotiskus līdzekļus, nevēlēdamies saprast, ka saite ar bērnu vēl nav pārtrūkusi. Mātes sirds ir lielā spriegumā un katrs narkotisks līdzeklis iespaudo arī pienu – tālab dabai nepieciešama atbilstīga koordinācija.

106.

Jāizšķir trīs zāļu grupas – dzīvības devējus, pasargātājus un atjaunotājus. Ceturto grupu – iznīcinātājus, atstāsim Mūsu ienaidniekiem. Galveno vērību piegriezīsim dzīvības devējiem, jo tie iedarbojas vispirmā kārtā uz nervu sistēmu. Nervu centri un dziedzeru sekrēcijas veido nākotnes medicīnas virzienu. Pateicoties šīm nozarēm cilvēce nonāks pie smalkākās enerģijas atklāšanas, kuru pagaidām, vienkāršības dēļ, dēvējam par garu. Šīs enerģijas emanāciju atrašana būs tuvākais kultūras attīstības solis. Stādu kultūras metalizēšana dos derīgus sakņu izdalījumus. Tādēļ vajag vēlreiz piegriezt vērību augu valstij. Pie reizes novērojiet zāļaugu un dārzāju barības vērtību – būs pārsteigumi.

Neizvēlība attiecībā uz cilvēku uzturu ir pārsteidzoša, runāju par kādību.

107.

Veselība ir pagātnes sekas, tāpēc gudrāk ir saimniekam parūpēties, lai sekas neradītu nevēlamas.

108.

Labākie dziedniecības produkti bieži vien tiek pamesti novārtā. Pienu un medu ieskata par barojošiem produktiem, bet tie ir galīgi aizmirsti kā nervu sistēmas regulētāji. Tīrā veidā tie satur dārgo pamatenerģiju. Patiešām, šo kādību tanīs vajag saglabāt. Turpretim piena sterilizācija un medus speciālā tīrīšana atņem tiem visvērtīgāko kādību. Tie gan patur barības vērtību, bet savu pamatvērtību zaudē.

Protams, ir nepieciešami, lai produktus lietotu tīrā veidā. Tāpēc dzīvniekus un bites vajag turēt veselīgos apstākļos, ikviena mākslīgā tīrīšana iznīcina viņu tiešo uzdevumu.

Senā zināšana sargāja govīs kā svētus dzīvniekus, un par bitēm izauda valdzinošas leģendas. Bet ar laiku cilvēki pazaudēja apzinīgo pieeju pirmdotajām zālēm. Vecajās ārstniecības grāmatās katru medikamentu apskatīja no lietderības un kaitīguma

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

6.daļa: Dažādi padomi un paskaidrojumi

4.nodaļa: Dziedniecība

viedokļa. Bet tik vērtīgi līdzekļi kā piens, medus un muskuss nav kaitīgi, ja tie ir tīri. Arī augu valstī var norādīt uz daudzām derīgām zālēm, bet lielāko tiesu arī tās ieteicams vislabāk lietot tīrā veidā iekāms nav zaudēta pamatenerģija, kas tiem piemīt līdz ar tā dēvētajiem vitamīniem. Burkānu, rutku vai zemeņu sula visvērtīgāka tīrā nevērtīgā veidā. Tā kļūst saprotams, kāpēc senie Riši lietoja pārtikai šādus dziednieciskus produktus.

109.

Patlaban daudzas zemes pārlido biškopības intereses vilnis. Atklātas vēl daudzas derīgas bišu īpašības. Bišu inde izdziedina dažas slimības. Apgalvo, ka viens vai divi bišu dzērieni izdziedinot jau iesakņojušos reimatismu.

110.

Nav jādombā, ka ir iespējams atrast universālas zāles pret slimībām, kurām ir tūkstošiem cēloņu. Var sastādīt veselas ārstniecības nodaļas, kuras daļēji būs atbilstīgas ļoti lielam slimību cēloņu skaitam. Tāpēc jāsaprot, ka universāls līdzeklis nav iespējams, jo slimību cēloņi ir pilnīgi atšķirīgi. Tāpat arī attiecībā uz Jogas paņēmieniem nav iespējams pielietot visiem vienādus paņēmienus. Tomēr, ļoti bieži lekcijās un sarunās tiek minētas vispārējas metodes un klātesošie maldās domājot, ka viena recepte der visiem. Tikai ļoti vērtīga ielūkošanās sarunu biedra garīgajā stāvoklī dos norādījumiem pareizo virzienu. Jēdziens par organismu daudzveidību, ir īpaši par garīgā stāvokļa daudzveidību, taču liktos tik elementārs, bet cilvēcei tik ļoti patīk panacejas. Bet panaceja ir tikai viena – cildena apziņa.

111.

Jautās – kāds sakars gan ārstēšanai vai novecojušiem jēdzieniem ar mūsu sarunām par Brālību? Bet ir nepieciešami noskaidrot izturēšanos pret daudz ko, kas paplašina Brālības izpratni.